

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1619/2562

นาย ก.โจทก์ นางสาว ธ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 151

ย่อ / หลักกฎหมาย

เขตอำนาจของศาลแขวงในส่วนคดีแพ่งมีบัญญัติไว้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 17 ประกอบมาตรา 25 (4) ว่ามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาท

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องและมีคำขอบังคับให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 300,000 บาท รวมทั้งเรียกดอกเบี้ยนับแต่วันกระทำละเมิดถึงวันฟ้องและนับแต่วันฟ้องจนกว่าจำเลยทั้งสองจะชำระเสร็จ จำนวนเงินที่ฟ้องอันถือเป็นทุนทรัพย์ที่โจทก์เรียกร้องในศาลชั้นต้นย่อมต้องรวมถึงดอกเบี้ยนับแต่วันกระทำละเมิดถึงวันฟ้องด้วย ซึ่งเมื่อคำนวณค่าเสียหายรวมดอกเบี้ยคิดถึงวันฟ้องแล้วคดีนี้มีทุนทรัพย์ที่โจทก์เรียกร้องมาเกินกว่าสามแสนบาท จึงเกินอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลชั้นต้นซึ่งเป็นศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวซึ่งศาลชั้นต้นต้องสั่งไม่รับฟ้อง การที่ศาลชั้นต้นรับฟ้องและพิจารณาพิพากษาคดีจึงเป็นการไม่ชอบ เมื่อคดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่รับฟ้องคดีนี้ เป็นผลให้คำพิพากษาของศาลชั้นต้นที่พิพากษายกฟ้องและให้โจทก์ใช้ค่าทนายความแทนจำเลยทั้งสองถูกลบล้างไป อันเป็นการสั่งไม่รับคำฟ้องของโจทก์ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 151 วรรคหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาให้คืนค่าขึ้นศาลทั้งสองศาลและค่าธรรมเนียมใช้แทนแก่โจทก์ชอบแล้วโจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 12 มิถุนายน 2552 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และให้โฆษณาคำพิพากษาในหนังสือพิมพ์ด้วยค่าใช้จ่ายของจำเลยทั้งสอง จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งงดสืบพยานโจทก์และจำเลยทั้งสอง แล้วพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น และเพิกถอนคำสั่งงดสืบพยานโจทก์และจำเลยทั้งสองของศาลชั้นต้นตามรายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 16 มิถุนายน 2558 ให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้ศาลชั้นต้นรวมสั่งในคำพิพากษาใหม่ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ให้โจทก์ใช้ค่าทนายความแทนจำเลยทั้งสอง 5,000 บาท คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ยกอุทธรณ์ของโจทก์และยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่รับฟ้องคดีนี้ แต่ไม่ตัดสิทธิคู่ความที่จะดำเนินคดีในศาลที่มีอำนาจ คืนค่าขึ้นศาลทั้งสองศาลและค่าธรรมเนียมใช้แทนแก่โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมอื่นนอกจากนี้ให้เป็นพับ จำเลยทั้งสองฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า ศาลชั้นต้นซึ่งเป็นศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้หรือไม่ โดยจำเลยทั้งสองฎีกาในทำนองเดียวกันว่า โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองชำระค่าเสียหายถึงวันฟ้องเป็นเงิน 300,000 บาท โดยไม่ได้บรรยายฟ้อง

เกี่ยวกับดอกเบี้ยยนับแต่วันกระทำละเมิดที่เรียกร้อยมา ทั้งโจทก์ได้เสียค่าขึ้นศาลมาอย่าง คติมนโสรเร่ ถือได้ว่าโจทก์สละสิทธิไม่เรียกดอกเบี้ยที่ขัดกับทุนทรัพย์ที่เสียมา ทุนทรัพย์ตาม คำเรียกร้อยจึงเป็นเงินเพียง 300,000 บาท และคดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลชั้นต้น นั้น เห็นว่า การที่โจทก์จะนำคดีขึ้นสู่ศาลได้นั้นจะต้องพิจารณาว่าคดีนี้อยู่ในเขตอำนาจของศาล ไตเป็นสำคัญ เมื่อคดีอยู่ในอำนาจของศาลไตแล้ว อีกศาลหนึ่งไม่มีอำนาจรับคดีเรื่องนั้นไว้พิจารณา พิพากษา เว้นแต่จะมีบทกฎหมายบัญญัติให้ศาลมีอำนาจที่จะรับคดีนั้นไว้พิจารณาพิพากษาได้ สำหรับเขตอำนาจของศาลแขวงในส่วนคดีแพ่งนั้นมีบัญญัติไว้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 17 ประกอบมาตรา 25 (4) ว่ามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาท หรือจำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาท คดีนี้โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า จำเลยทั้งสองกระทำ ละเมิดต่อโจทก์และขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 300,000 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 12 มิถุนายน 2552 ซึ่งเป็นวันกระทำ ละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ อันแสดงว่าโจทก์ได้บรรยายฟ้องและมีคำขอบังคับ โดยประสงค์ที่จะเรียกร้อยให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 300,000 บาท รวมทั้ง เรียกดอกเบี้ยนับแต่วันกระทำละเมิดถึงวันฟ้อง และนับแต่วันฟ้องจนกว่าจำเลยทั้งสองจะชำระ เสร็จด้วย จำนวนเงินที่ฟ้องอันถือเป็นทุนทรัพย์ที่โจทก์เรียกร้อยในศาลชั้นต้นย่อมต้องรวมถึง ดอกเบี้ยนับแต่วันกระทำละเมิดจนถึงวันฟ้องด้วย มิใช่เฉพาะค่าเสียหายอันเป็นต้นเงินดังที่จำเลย ทั้งสองอ้างในฎีกา ซึ่งเมื่อคำนวณค่าเสียหายรวมดอกเบี้ยคิดถึงวันฟ้องดังกล่าวแล้วคดีนี้มีทุนทรัพย์ ที่โจทก์เรียกร้อยมาเกินกว่าสามแสนบาท จึงเกินอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลชั้นต้นซึ่งเป็น ศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวซึ่งศาลชั้นต้นต้องสั่งไม่รับฟ้อง การที่ศาลชั้นต้นรับฟ้องและพิจารณาพิพากษาคดีจึงเป็นการไม่ชอบ ดังนั้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ยกอุทธรณ์ของโจทก์ และยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่รับฟ้องคดี นี้จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทั้งสองในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น คดี มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ประการสุดท้ายว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาให้ คินค่าขึ้นศาลทั้งสองศาลและค่าธรรมเนียมใช้แทนแก่โจทก์นั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยจำเลยที่ 2 ฎีกาว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาโดยได้วินิจฉัยชี้ขาดในประเด็นแห่งคดีแล้ว จึงไม่อาจคินค่าขึ้นศาลและค่าธรรมเนียมใช้แทนแก่โจทก์ได้ เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความแพ่ง มาตรา 151 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง หรือ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์หรือฎีกาหรือมีคำขอให้พิจารณาใหม่ ถ้าศาลไม่รับอุทธรณ์หรือฎีกาหรือคำ ขอบให้พิจารณาใหม่ หรือศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกามีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์หรือฎีกาโดยยังมีได้วินิจฉัย ประเด็นแห่งอุทธรณ์หรือฎีกานั้น ให้ศาลมีคำสั่งให้คินค่าขึ้นศาลทั้งหมด" เมื่อคดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกคำพิพากษาของศาลชั้นต้นและยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่รับฟ้องคดีนี้เป็นผลให้ คำพิพากษาของศาลชั้นต้นที่พิพากษายกฟ้องและให้โจทก์ใช้ค่าทนายความแทนจำเลยทั้งสองถูก ลบล้างไป อันเป็นการสั่งไม่รับคำฟ้องของโจทก์ตามบทกฎหมายดังกล่าว ดังนั้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาให้คินค่าขึ้นศาลทั้งสองศาลและค่าธรรมเนียมใช้แทนแก่โจทก์ ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

วิวรรต นิ้มละมัย · สมศักดิ์ คุณเลิศกิจ · อรรถพงษ์ กุลโชครังสรรค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/1619/2562>